

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II Nr. 7145 | 4 PAGINI — 30 BANI | LUNI 8 MAI 1972

INTERVIU ACORDAT DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU revistei iugoslave „Nin”

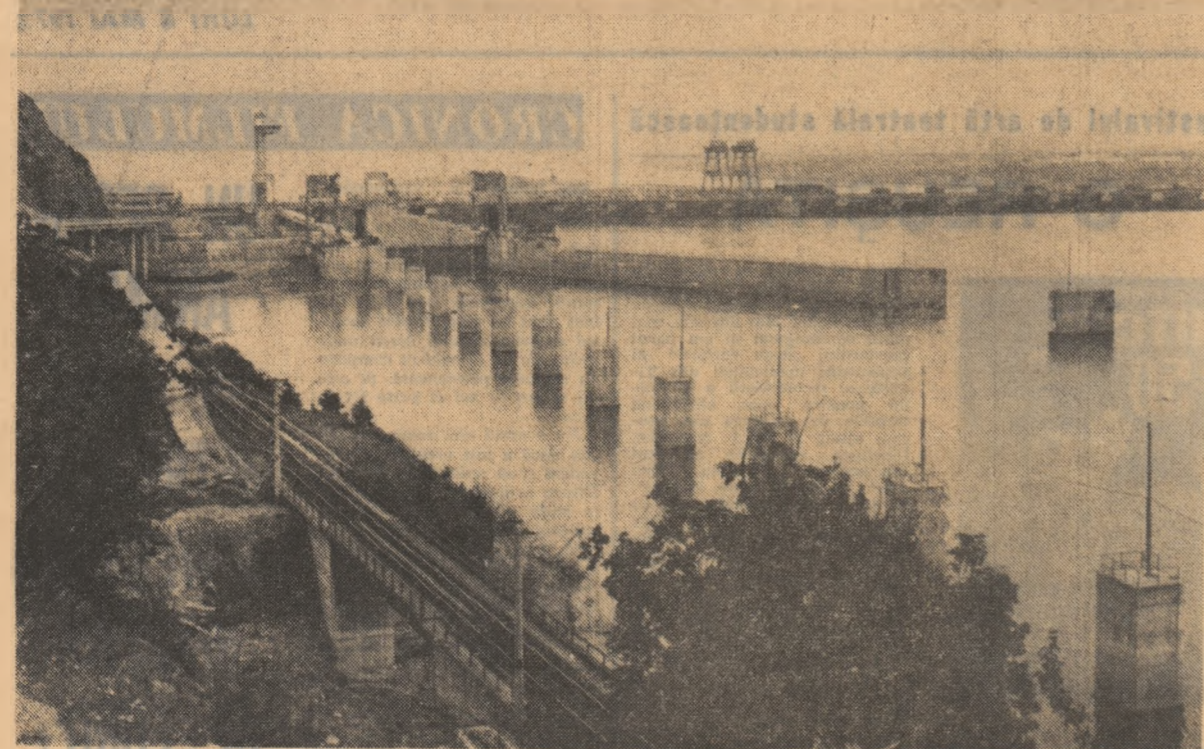
După cum s-a mai anunțat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, a primit pe Frane Barbleri, redactor-șef al săptămânalului iugoslav „Nin”, și pe Dragoslav Rancević, șeful secției externe de la aceeași publicație, cărora le-a acordat un interviu.

interstatală, pentru rezolvarea tuturor problemelor litigioase dintre țări pe baza tratatelor, astfel încât să se asigure excluderea definitivă a războiului din viața internațională. Este necesar, de asemenea, ca popoarele, forțele înaintate să se ridice cu fermitate pentru a se pune capăt colonialismului și neocolonialismului, oricăror forme de dominație și asuprire a altor popoare. Se impune totodată sporierea rolului Organizației Națiunilor Unite în promovarea și apărarea principiilor dreptului internațional, intensificarea participării în viața internațională a tuturor statelor — fie ele mari sau mici — pentru ca toate problemele să fie rezolvate în interesul fiecărui naționali, al fiecărui popor, al cauzei generale a păcii și colaborării. O importanță majoră are intensificarea luptei popoarelor pentru încetarea cursei dearmării nucleare, asigurarea dezarmării generale, și în primul rând a dezarmării nucleare — singura cale de înlăturare a cazarului unei conflagrații mondiale distrugătoare, de realizare a unui climat de securitate deplină în care toate națiunile să se poată dezvolta pe calea progresului, corespunzător voinței și aspirațiilor lor vitale.

INTREBARE: — Fără îndoială, Europa a reușit din perioada războiului rece și a intrat în era tratatelor și colaborării. Ce credenți că este esențial în aceste condiții pentru securitatea europeană?

RĂSPUNS: — Așa cum este știut, după ceii de-al doilea război mondial, Europa a cunoscut o perioadă de încordare destul

După cum este cunoscut, România consideră că realizarea securității europene trebuie să fie rezultatul nu al confruntării între blocurile militare, ci între toate națiunile europene, pe baza deplinei egalități în drepturi. Pornind de la faptul că astăzi, într-un mod sau altul,

Laclul de acumulare de la Porțile de Fier.

Foto: GHEORGHE CUCU

PORȚILE DE FIER ȘI NOUA TINEREȚE A ORȘOVEI

1877-1972

95 de ani de la data când a fost

câștigat

DREPTUL

FUNDAMENTAL

AL NAȚIUNII

ROMÂNE DE A FI

LIBERĂ ȘI

INDEPENDENTĂ

ÎN PAG. A II-A

„In drumul de la Severin la Orșova, consemnăm mai întâi elementul de bază al locurilor, cel care le da specificitate în timp și spațiu, fundalul mișcărilor dar statornic a toate cite s-au întâmplat și se întâmplă la gurile de rai mehedintene: Dunăre. Apoi, cum urci dinspre Gura Văii către Banat, dincolo de viaductul cu nume care nu se uită — „Ada-Kaleh” — Dunărea nu mai e... Dunăre. Cu toate că, înșelător, larg ecran orizontal de ape ecriz, continuă să însoțească, fidel, panglica viață a șoselei și paralela căii ferate — căzute de sus, de pe drum, ca două fire de ață neagră. Dar apa de aici, deși la fel de lată ca fluciul, nu mai este Dunăre. Discret ca un mare război, stăpina pe taina miracolei, „Danubiu s-a retras din peisaj, rămânind undeva în stînga, între înalte caluri de materie premonstră, fastuos costumată în haină vegetală, și ne-a lăsat să credem că apa care ne însoțește este tot o Dunăre. Mergem acum în paralel cu prelungirea Laclului de acumulare, cu Golful, cu Cerna care a venit înălcănic în întimpinarea Dunării, dar a fost repede cumințită de vasta întindere pregătită de mina omului. În sfârșit, ne întălmim cu ceea ce localnicii noi Orșovei, impresionați de aspectul cenețian pe care-l are orașul lor, cind îl privești de pe drumul național, numesc cu duioșie și nu fără umor: Laguna.

„Să vedem, asadar, ce fac cei 12.000 în orașul lor nou, la acest ceas de amiază din luna mai 1972, cind nu mai sînt decît 9 zile pînă la sârbătoreala finală a Porților de Fier, cind se împlinește 6 ani de la săparea primei fundații în noua Orșova și 5 de la consemnarea primului nou născut pe noul teritoriu urban, înregistrat în scrierile primăriei sub numele de „Dan Bldaru.”

un eșalon de creație constituind sarea și seva orașului, forța și mîndria lui. „In niciunul din acești ani, ne spunea tovarășul Lupescu, întreprinderile noastre nu s-au aflat sub plan. Nici în perioada de criză a mutării, cind unele produse erau înecate în vechiul oraș și finite în cel nou. Tineretea orașului, condițiile speciale, departe de a constitui piedici, au dat impuls muncitorilor noștri, dornici să se înscrie în la egal la egal în dialogul productiv cu tovarășii lor din aval, constructorii de la Porțile de Fier.”

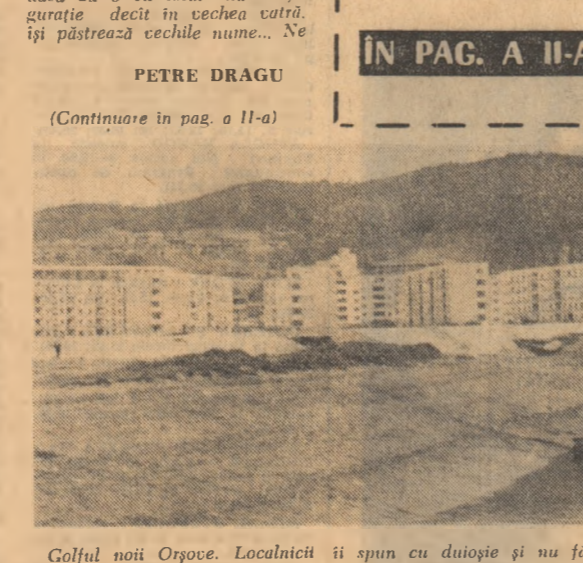
„Străbatem una dintre cele mai noi artere ale Orșovei, o largă șosea în construcție care va fi marcată nu peste multă vreme cu tablele indicatoare pe care sa scrie: „Bulevardul Porților de Fier”. Ca un omagiu adus Hidrocentralei, cetății care a generat mutația esențială pe trecută în viața Orșovei, acest bulevard ca fi una din puținele artere cu denumire nouă din noua oraș. Celelalte străzi, chiar dacă au o cu totul altă configurație decît în vechia vatră, își păstrează vechile nume... Ne

secretarul consiliului popular, tovarășul Ion Lupescu, care este tare mîndru să corecteze o cifră desprinsă dintr-un carnet mai vechi al reporterului. „Azi, ne spune el, populația se apropie de 15.000. Ceea ce arată că ne dezvoltăm într-un ritm adecvat mediei pe țară, că deci Orșova noastră, în ciuda evenimentului special care l-a marcat istoria ultimilor ani, cunoaște o evoluție firească, normală ca și cind ar fi așezată de cind lumea pe vatra unde ne aflăm acum.”

„Ce cuprinde această vatră? Mai întâi, ca orice așezare a vremii, Orșova se mîndrește cu puterea ei industrială, reprezentată prin trei întreprinderi de importanță republicană. Întreprinderea de reparare navei școliale, Întreprinderea minieră cu profil nemetalifer și țesătoria „Casa-nele” — însumind peste 5.000 de muncitori, ingineri și tehnicieni. Adică mai bine de o treime din populația orașului. Adică

PETRE DRAGU
(Continuare în pag. a II-a)

Golful noi Orșove. Localnicii îi spun cu duioșie și nu fără simțul umorului: „Laguna”

STUDENTII ÎȘI ANALIZEAZĂ PROPRIA ACTIVITATE

Spre lauda lor, au descoperit neajunsurile... dar de ce s-au oprit aici?

La Facultatea de economia producției, sesiunea din iarnă a arătat buna pregătire a studenților din anii I și IV care au avut procente ridicate de promovabilitate: 83,1 și, respectiv, 86,3 la sută. În obținerea acestor rezultate, birourile de an au avut un cuvînt greu de spus prin analizele făcute din timp asupra dificultății examenelor, comportării studenților, pregătirii profesionale și frecvenței. Nu același lucru se poate însă spune despre anii II și III ai căror studenți n-au putut promova decît în proporție de 33,8 (!) și, respectiv, 60,5 la sută. Deși semnalele de alarmă erau prezente, deci, încă din timpul primului semestru (atitudinile necorespunzătoare față de studiu, număr mare de absente nemotivate), așdunarea generală de la anul II, de pildă, a subscrib la „posibilitatea obținerii unor rezultate foarte bune”. Motivele rezultatelor slabe revin în dările de seamă și în declarațiile studenților ca un lătmotiv program în-cărcat, materii de două semestre

cu vacanța mare la mijloc. Prea puțin însă sînt corelate rezultatele cu frecvența slabă de la cursuri și seminarii sau cu pregătirea în asalt a sesiunii. În momentul de față, preocupările asociației de la anul II se îndreaptă spre sondaje pentru verificarea frecvenței și organizarea de consultații. Dar, în același timp, este neglijată munca de la om la om a membrilor biroului pe an, a responsabililor de grupe, nu se efectuează analiza ritmică la grupă a comportării profesionale. Soluțiile preconizate și la anul III: ridicarea nivelului muncii politico-educative, stimularea unei opinii mai combative față de lipsurile în pregătirea profesională, recomandarea insistență a studiului individual ritmic nu sînt urmări eficiente la nivelul grupelor. Tovarășii Ion Pop, vicepreședinte cu pro-

CĂLIN STĂNCULESCU
(Continuare în pag. a II-a)

ÎN PAGINA

a 4-a

- „Săptămîna pe glob” (cronica evenimentelor internaționale).
- La rubrica „Pași pe Terra” publicăm însemnările

lui C. Stănescu dintr-o călătorie în R. D. Germană.

- Ultimele informații despre ofensiva patrioților sud-vietnamezi.
- La rubrica „Tineretului lumii”, știri din Chile și Olanda.

SPORT Finala tradiționalei întreceri sportive de masă „Crosul tineretului” desfășurată, ieri, la Brăila, a fost o veritabilă

Crosul tineretului

DEMONSTRAȚIE DE VIGOARE ȘI TINEREȚE

CITIȚI REPORTAJUL NOSTRU

ÎN PAG. A III-A

Primul ministru al Israelului, Golda Meir, care a făcut o vizită oficială în țara noastră, la invitația președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a părăsit duminică dimineața Capitala.

Comisiei guvernamentale de colaborare și cooperare economică și tehnică, Mihnea Gheorghiu, prim-vicepreședinte al Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, Roman Moldovan, președintele Camerei de Comerț, Emilian Manuciu, director în Ministerul Afacerilor Externe, generali și ofițeri superiori.

Pe aeroport erau arborate drapelurile de stat ale României și Israelului. După întonarea imnurilor de stat ale celor două țări, primul ministru al Israelului, Golda Meir, și președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, au trecut în revistă garda militară de onoare aliniată pe aeroport.

PREMIERUL israelului și ceilalți oaspeți le-au fost oferite bucheți de flori. Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, și premierul Israelului, Golda Meir, și-au luat apoi un cordial rămas bun.

În cursul vizitei oficiale în Republica Socialistă România, premierul Israelului a fost însoțit de Raphael Benschalom, ambasadorul Israelului la București, Simcha Dinitz, director general al Presidenției Consiliului de Miniștri și consilier politic al primului ministru, general de brigadă Lior Israel, secretar militar al primului ministru, Yohanan Cohen, directorul Departamentului Europa de Est din Ministerul Afacerilor Externe.

În cadrul convorbirilor, desfășurate într-o atmosferă cordială, cei doi șefi de guvern au făcut un schimb de vederi asupra stadiului actual al relațiilor bilaterale și a posibilităților de dezvoltare a acestora în viitor, precum și asupra unor probleme internaționale de interes reciproc.

El au constatat că raporturile româno-israeliene se desfășoară normal, pe baza respectului și avantajului reciproc, și au fost de părere că există încă domenii de activitate în care relațiile bilaterale se pot intensifica și dezvolta.

În cadrul schimbului de vederi asupra problemelor internaționale s-a reafirmat necesitatea ca relațiile interstatale să fie întărite pe respectarea principiilor independenței și suveranității naționale, neaměstecului

1877-1972

95 de ani de la data cind a fost cîștigat

DREPTUL FUNDAMENTAL AL NAȚIUNII ROMÂNE DE A FI LIBERĂ ȘI INDEPENDENTĂ

Intregul popor român dorea cu ardere cucerirea independenței de stat. Conștiința națională, ideea necesității libertății și unității politice domina, în cel de-al 7-lea deceniu al secolului trecut, întregă viață a României. De la o margine a țării la alta — nota în memoriile sale T. C. Văcărescu — toate inimile așteptau cu o sete neapăsătoare să se primească un neapăsător entuziasm. Autoritățile și serpurile constituite, orășele, satele, căminele, toți într-un cuvânt de la mic până la mare se rostogoliră la orice furtună pentru a susține cu toate banurile naționale, cu aurul și sângelui și libertății și neamului, cu toate că în această vreme, în care se făcea „Legea Constituțională” scria la 27 aprilie 1877: „Lumea e hotărâtă la cele mai mari sacrificii pentru a cuceri independența”.

Importanța dramatică de o importanță fundamentală pentru eocara țării, tineretului, așa cum s-a întâmplat todeauna în decursul frământatelor noastre istorice, s-a avântat în primele rânduri ale luptei pentru independența noastră. Numeroase documente ale vremii evocă fapte de eroism ale tinerimii române în dramatica lăncetare din 1877-1878.

Convins că fără o armată puternică, bine instruită și bine dotată, nici autonomia, nici naționalitatea, nici statul român nu vor căpăta respectul cuvenit, mil și mila de tineri și-au înscris atenția către organizarea forței armate. Muncitori,

Animat de un fierbinte patriotism, tineretul s-a avîntat în primele rânduri ale luptei pentru cucerirea suveranității

meșterii, chiar și elevii de pe teritoriul românesc s-au înrolat ca voluntari în rândurile armatei. Numeroși tineri funcționari și intelectuali și-au luat concediul și au pornit spre cîmpurile de luptă. Un interes deosebit pentru întărirea armatei l-au dovedit studenții. Ziarul „Românul”, din 8 ianuarie 1877 consemna că: „Studenții Universității din București, care au protestat cu arderea iușetii și a unui patriotisme luminat și hotărât în contra încercării de înlocuire a drepturilor naționale ale României, și care luaseră, cum am anunțat deja, hotărîrea de a cere de la ministru de război instructorii militari spre a-i pregăti pentru cazul cînd drepturile țării ar avea trebuit de a fi apărate cu arma, au adresat d-lui ministru de război o cerere în acest sens și ea a fost arădată satisfăcută”.

Dincolo de Carpați, în Transilvania, tineretul român trăla cu aceeași intensitate evenimentele din țară. Studenții și tinerii intelectuali informau prin intermediul presei opinia publică în legătură cu lupta dreaptă a poporului român. Erau avocate în cuvinte fierbinți faptele de eroism ale ostașilor noștri. „Gazeta Transilvaniei” sublinia: „Știrile aduse de noi în numărul ultim

s-au adeverit pe deplin. Luarea redutei celei mari (Grivița) și păstrarea acestei poziții tari, este a se mulțumi mai cu seamă eroismului admirabil al bravilor noștri români, care, disprețuind moartea, s-au reperit asupra formidabilului fort de repetate ori și, urcînd cu scările șanțurilor înălțate, i-au respins din cuibul acela înalt. Victoria de la Grivița a făcut să lucașcă patriotismul strămoșesc înșiși în vechea-i splendoare. Toată presa europeană admiră astăzi eroica atitudine a trupelor române în „încredințarea luptă de la Plevna”. Înfrîntarea de eroismul dovedit în bătălie de ostașii români, tinere fete și femei din Sibiu au

adresa un apel în care se spunea: „...Tinerete române din Sibiu s-au învins astăzi cu scopul de a veni și ele cu mijloacele lor posibile în ajutorul ostașilor români răniți și în asigurarea surselor de hrană și apă pentru ei înșiși, care au căzut în luptă. Simțul de fiică și surori ne împune această datorie. Inima noastră todeauna tremură și s-apasă de durere cînd auzim că se face război pentru că ne doare de singele ce se varsă prin puterea armelor. Dar cînd războiul este inevitabil atunci inima noastră se deschide și strigă ajutor pentru cei ce suferă prin focul armelor”.

Eroismul tinerilor în marile bătălii istorice din 1877 a reținut în mod deosebit atenția comentatorilor străini. Ziarul „The Daily Telegraph” din 17 septembrie 1877 scria că: „Românii au avut de îndurat o grea încercare în apărarea redutei Grivița. Turcii au atacat nu mai puțin de 11 ori această redută, dar

Tineretul Capitalei intimpină cu alese sentimente „Ziua Independenței”

Impunerea — la 9 mai — a 95 de ani de la proclamarea independenței de stat a României constituie în Capitală o prilej de afirmare patriotică a dragostei față de patrie, de popor, față de Partidul Comunist Român.

Cicluurile de manifestări închinată zilei Independenței sînt, totodată, un bun prilej de învățare, de piosă aducere a minții a marilor fapte sociale înscrise în cartea de aur a istoriei României.

Astfel, în aceste zile, un număr mare de tineri din școli, de pe șantier, din întreprinderi și instituții vor vizita Muzeul de istorie al P.C.R., Muzeul de istorie al P.C.R., Muzeul revoluționar și democratic din România, Muzeul militar central. Un număr de tineri vor primi — în acest cadru solemn — carnetul de membru.

Un număr de tineri uciteți al sectorului 2 se vor constitui într-o gardă de onoare la cîmîntirul eroilor.

La liceul nr. 12, în dimineața zilei de 9 mai va avea loc programul de cîntec patriotic și recitări intitulat „Căruș”, tocmai pentru că elevii și-au organizat această manifestare înainte de începerea orelor de curs.

În sectorul 5, la Tehnic Club, va avea loc un matineu de poezie patriotică în lectura autorilor.

Tinerii din sectorul 8 se vor întâlni cu Panait I. Panait, șef de secție la Muzeul de istorie al municipiului București, care va conferența pe tema: „Bucureștii — participant activ la războiul de la 1877”.

Comitetul organizațiilor U.T.C. din unitățile de construcții ale Capitalei au pregătit o seară literară de versuri intitulată „Oșă patrie”, iar elevii de la liceul nr. 21 un medallion de poezie patriotică din creația poetului Vasile Alecsandri.

Este de menționat că tinerii din toate organizațiile de tineret din București vor închina sărbătorii Independenței mari acțiuni de muncă patriotică, cîștigînd astfel și prin muncă această zi.

Și o ultimă informație ex-

Brasov. Vedere de pe Timpa. Foto: CREȚU N. CALIN

Au descoperit neajunsurile...dar de ce s-au oprit aici?

(Urmare din pag. 1)

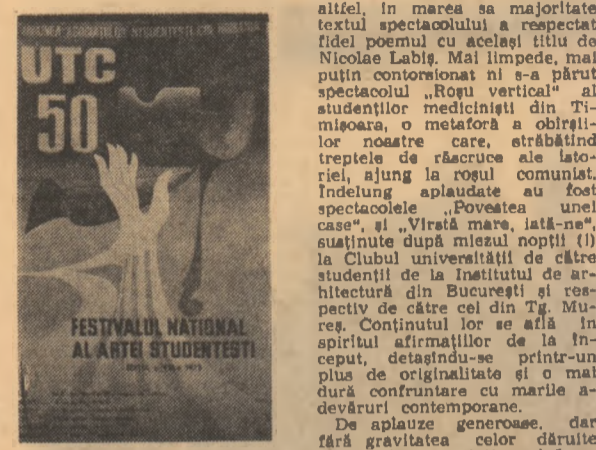
blume profesionale în consiliul A.S. pe facultate, ne explică: „Un factor în îmbunătățirea calității pregătirii studenților îl constituie activitatea științifică. Cele 6 cercuri științifice au reunit circa 200 de studenți, dar în majoritatea din anii III și IV, Consiliile organizate în colaborare cu cadrele didactice sînt onorate numai de studenții buni”. Popoi Eugen, secretarul A.S. al anului II, enumeră printre motivele slabei situații profesionale: lipsa unor cursuri (matematica și economia politică), dar și absențele; spitalul studențesc avizază motivul necesității verificării profesionale, iar facultatea dă mustrări numai pentru un număr mare de absențe (30-100). În plinera pe facultate au mai reieșit și alte cauze ale situației profesionale slabe: lipsa oportunității de a introduce unor discipline din anul superior în anul inferior, fapt ce provoacă necerările necesare între materii, pauzatoarele repetate, care nu s-au pregătit nici în sesiune, dar și lipsa de interes a unor cadre didactice, care invite la adunările generale, unde se discută probleme profesionale, au răspuns cu absențe (cazul anului I A). Propuneri A. S. făcute pentru retragerea bursei în cazul absențelor nemotivate nu i s-a dat curs de către

se interesa de motivele absențelor, activității, care sînt permise urmări de membrii consiliului”. Cornelia Crivineanu, membră în Consiliul A. S. pe facultate ne dezvăluie și cauze ale situației anului II din care face parte: materia unor discipline dificile — chimia analitică și chimia fizică — este fragmentară în două semestre, cu vacanța în mijloc. Și aici se simte nevoia unei reorganizări a materiei în program, fie a unor colecții obligatorii după primul semestru; în plus, va trebui să se mărească spațiul de studiu la cîmîntir, „Ștefan Furtună”.

La Facultatea de Instalații pentru construcții, președintele Consiliului A. S. — Nicolae Mira — ne spunea: „Anii II și III s-au prezentat într-un simțitor regres față de aceeași perioadă a anului trecut (42,4 la sută și 35 la sută promoția în isrnă). Deși din acești ani fac parte 9 membri ai C. A. S. pe facultate și 2 membri în C.U.A.S. pe institut — care, de altfel, au o comportare profesională bună — activitatea lor nu se face simțită la nivelul de al grupă (R. Stancu, V. Ioan, D. Frenț, L. Zuckerman), ceea ce se reflectă și în ansamblul rezultatelor. A sociația studențescă este în primul rînd răspunzătoare de această situație, dar, nu este mai puțin adevărat că și actualul regulament permite încă un număr mare de absențe: 25 pentru mustrare severă, 50 pentru mustrare severă cu avertisment, la 75 se discută exmatricularea, peste 90 se exmatriculează. Corelația frecvență—rezultate la examene este dovedită și de faptul că un număr de 11 studenți res-

Festivalul de artă teatrală studențească

O REUȘITĂ

altfel, în marea sa majoritate fidel poemul cu același titlu de Nicolae Labiș. Mai lîmpe, mai puțin contononat ni s-a părut spectacolul „Rogu vertical” al studenților mediciniști din Timișoara, o melancolică și obrajilor noastre care, străbătînd treptele de răscruce ale latoriei, ajung la roșul comunist. Îndelung aplaudate au fost spectacolele „Fovălele unei case”, și „Virată mare, lată-ne”, susținute după miezul nopții (1) la Clubul universității de către studenții de la Institutul de arhitectură din București și respectiv de către cel din Tg. Mureș. Conținutul lor se află în spiritul afirmațiilor de la început, detașînd-se printr-un plus de originalitate și o mai dură confruntare cu marile adevăruri contemporane.

De aplauze generose, dar fără gravitatea celor dăruite spectacolelor amintite, pînă acum, s-au bucurat și cele cîteva case”, și „Virată mare, lată-ne”, susținute după miezul nopții (1) la Clubul universității de către studenții de la Institutul de arhitectură din București și respectiv de către cel din Tg. Mureș. Conținutul lor se află în spiritul afirmațiilor de la început, detașînd-se printr-un plus de originalitate și o mai dură confruntare cu marile adevăruri contemporane.

De aplauze generose, dar fără gravitatea celor dăruite spectacolelor amintite, pînă acum, s-au bucurat și cele cîteva case”, și „Virată mare, lată-ne”, susținute după miezul nopții (1) la Clubul universității de către studenții de la Institutul de arhitectură din București și respectiv de către cel din Tg. Mureș. Conținutul lor se află în spiritul afirmațiilor de la început, detașînd-se printr-un plus de originalitate și o mai dură confruntare cu marile adevăruri contemporane.

I. DANŢEA

Acum, pînă ce jurul urmează să se pronunțe, ne putem permite cîteva observații, cum se spune, la obiect, pe marginea celor de a 8-a ediție a Festivalului național de artă studențească, secția teatru. În majoritatea spectacolelor s-a remarcat interesul deosebit al regiei și al interpretelor pentru reliefularea unor mesaje profunde umaniste. Ideile și sentimentele continute în piesele puse în scenă și-au găsit limbajul pentru a fi comunicate semenilor în inedită vițuiri regionale susținute de interpretării în care gestul, lumina și denstațiile metaforei elimină ambiguitatea. Continutul acestor afirmații transcrie după părerea noastră particularitatea definitorie a teatrului studențesc. În spectacolul „Podul” din București, am remarcat definiția tineretului fără bîtrînețe a generației contemporane, admirabil susținută din punct de vedere artistic. „Tabloul”, prezentat de gălățeni, a prilejuit talentatul student Nicolae Cazacu realizarea unui veritabil rechizitoriu aingurății și egoismului și, prin meșteșugul final, o pleoară în favoarea integrării în colectivitatea umană. Prin „V. ca Vietnam”, studioul 3 din Centrul Universitar Cluj, deși cu o concepție regională prea savantă, repertoriul festivalului s-a îmbogățit cu un spectacol de atitudine politică contemporană de mare actualitate.

O prezență insolită a fost și spectacolul studenților de la Universitatea Timișoreană. „Azi, 5 mai 1972” titlul nefiind decât o simplă notare a datei în care reprezentația are loc, marcînd în felul acesta permanența noastră prezentă în lupta cu inerția. De

ADRIAN VASILESCU

„Cinéma”

GOYA: rulează la Capitol (orele 9, 12; 15, 20, 18); VIZITA DELEGATIEI DE PARTID ȘI GUVERNAMENTALE ROMÂNE: rulează la Patru (orele 18; 19; 20); VIS DE DRAGOSTE: rulează la Mășilor (orele 18; 19); MĂREȚA DRAGOSTE: rulează la Atia (orele 18; 19; 20); TATA CU DE-A SIIA: rulează la Vitan (orele 18; 19; 20); LOCOTENENTUL BULLIT: rulează la Cringasi (orele 18; 19; 20); INCIDENTUL: rulează la Florica (orele 18; 19; 20); WATERLOO: rulează la Flacăra (orele 18; 19); STEAUA SUBULUI: rulează la Rahova (orele 18; 19; 20); TATA DE DUMINICĂ: rulează la Lăzari (orele 18; 19; 20); AEROPORTUL: rulează la Progresul (orele 18; 19); DREPTUL DE A TE NASTE: rulează la Cosma (orele 18; 19; 20).

„Teatre”

LUNI, 8 MAI 1972

Teatrul „C. I. Notara” (Sala Magheru): DUNA SEARA, D-LE WILDE — ora 19.30; Teatrul din Ploiești (la Teatrul „Ion Vasilescu”): PROVERBE LA ESTRADA, ora 18.30; Teatrul „Cavandru” al I.A.T.C.: WOYZECK — ora 20.

LUNI, 8 MAI 1972

PROGRAMUL I

18.30-17.00 Curs de limba rusă. Lecția a XIII-a (reluare). 17.35 Deschiderea emisiunii. 17.40 La volan — emisiune pentru conducătorii auto. 18.00 Cîmîntir. 18.45 Ecranul — emisiune de actualitate și critică cinematografică. 19.10 Nouă cultural-artistică. 19.20 1001 de seri. 19.30 Telegazeta. 20.10 Festivalul — Emisiune de versuri. 20.18 Telegazeta. 21.35 Intelegerim invadatul. 22.35 „24 de ore”. Contrast în lumea capitalului.

PROGRAMUL II

30.00 Cupa primăverii — competiție de fotbal. 21.00 Romantice club. Transmisie de la Institutul politehnic. 22.40 Cronica literară.

CRONICA FILMULUI

UN DESEN ANIMAT DE LUNG METRAJ ȘI UN WESTERN REGIZAT DE FORD

„Doamna și vagabondul” folosește cu succes atît numele lui Walt Disney cît și studiourile sale demult specializate într-un gen de filme cu admiratori constanți. Admiratori care și-au dublat dacă nu chiar triplu numărul doctului micului ecran unde peliculele cu Donald și company au stagiune permanentă. Și asta nu numai la noi ci peste tot în lume...

Nu e cazul nici acum, nici nu știu dacă a fost oroadă, să reținem dacă nu suportăm conștient cu „101 dalmienii” (să nu mai amintim de „Parul vesel”, cel mai bun lung metraj de animație care a rulat la noi, de remarcat că el a fost realizat de firma Disney) nu înscăm că nu merită vizionat. E drept, absența umorului, a gagului desenat și

animat plictisește pînă la urmă și fabulația încercată, aventurile unui cățelăndru recuperat „moral” de o sentimentală cățelăndă, nu ne spun nimic în chida apropiuului gros la fapte și mentalități omenești. Autorii s-au lăsat furaj de un profesionalism reos utîind că cinematograful — înscăm și oea ce se vede dincolo de imagine...

În „Doamna și vagabondul” nu se vede dect cum este pus deznăd și culoarea în slujba unui spectacol fatuos care nevad team înscănelului public n-are nici un orgoliu.

Autorul „Diligenței”, John Ford, unul din cei mai în vîrstă autori de film, ne dă cu „Toamna Cheyennilor”, realizat în 1964, un western impecabil, un aer de poem în prosă cinematografică, regizorul face o demonstrație științifică. Reîntîmăm deci mai toate personajele filmografiei sale reunite într-o povestire cam deznăd dramaturgic și care se regăsește doar într-o idee expusă într-un discurs de imagini foarte lung și într-o singură scenă antropologică: cloșca soarecilor a soarelui. Desigur amatorii de western-uri pot fi dezamăgiți de ritmul lent al „Toamnei Cheyennilor” și nu vor fi atenți la excelenta punere în cadru, la o imagine puțin întîlnită în asemenea filme. Orcum, cu laude sau fără, cu reproșuri sau fără, filmul lui Ford aduce aminte că tradiția western-ului (mai tîrziu mînt formula: „westernul este un film care se face cu câ”) fertilizează cinematografia americană în aceeași măsură în care o retine în tipare rigide.

Un argument sentimental pentru acest film: distribuția lui Dolores Del Rio, marea vedetă a anilor '40, una din multele frumuseți ale Hollywoodului, într-un rol de autentică actriță care nu mai are nevoie de publicitate ajungîndu-i talentul și mina sigură a unui regizor care știe o-o dirijea într-un film de atmosferă.

De la „Diligența” la „Toamna Cheyennilor” drumul lui Ford n-a cunoscut oculturi și impasuri artistice, exemplara sa biografie cinematografică devenind defia legendă.

TUDOR STĂNESCU

„Doamna și vagabondul” și „Toamna Cheyennilor” două producții ale studiourilor din S.U.A.

NOUA TINEREȚE A ORȘOVEI

(Urmare din pag. 1)

plîmbă, așadar, în amiază de noi pe străzi care se numesc: Decebal, Cazane, Traian, 23 August, Cosbuc, Ștefan cel Mare, și coborîm spre „Laguna”, acolo unde cetățenii orașului și-au dat mîna hîrîmînd, construind prin muncă oclantă patriotică, în mijlocul apelor, din pîmînt și arcamental rîmas de la construcții, o insulă de 10.000 metri pătrați, teritoriul care a și fost dat în primire forurilor turistice. Așadar, nu peste multă vreme pe insula din lagună, orșovenii și oșpenii lor vor avea la îndemîna elegante clădiri destinate agrementului. După cum

mal este nevoie să semnalăm punctele nevoitice. Chiar și din cele cîteva declarații consemnate mai sus, ele apar cu claritate. Ceea ce este încă departe de a apare cu aceeași claritate conștientă, spre marea noastră mîhnire, în nivelul atitudinii, combative și intoleranței membrilor consiliului A. S. față de lipsa exemplului personal, al activității A. S. este o cauză a atitudinii față de pregătire. Douăzeci la sută din membrii consiliului A. S. pe facultate sînti resistanțieri.

În concluzie: Nu credem că

primul meci, în sfîrșit acord, al echipei de fotbal „Cutezători”, lider al campionatului județean... Înîntîm în plimbarea prin Orșova grupuri de constructori roind ca abinele în jurul fundajilor, al zidurilor la roșu sau în curs de scîlăvire. Aici va fi locul a cîștigării, dincoace înalt un restaurant. Mai întocla încă o farmacie. La jos de tot, parcul cu „Laguna” pîmînt briu orășului, va fi marea esplanadă, al cărei nume este stabilit de pe acum: Alesă tranșafiori. Deocamdată nu e dect o fîșie lată de pîmînt gras, ud de ploa, muncit de unele și mașini, de calcătura voinică a oamenilor... „Sînti suptă, poate mîi. Constructorii de la drumuri, și cetățenii abia teșiți din fabrică, liceeni, pîmînteri și bunici în pensionari, sînti și bunici în gospodînie mîsură. Salopeta și căpoate, uniforme școlare și haine de casă, mîșună pe larga arteră. Sînti suptă, poate mîi. Lucrează cot la cot pentru a face orașului lor, pentru a-și face lor înșile, cel mai frumos dar: un drum asfaltat și flori, desfășurînd pe malul apei, ca o ghîntăndă ce te întîmpină. Pentru oaspeții veniți de departe și de asemenea, pentru localnici ieșiți la plimbare sau cu treburi. Cu treburile, de pîlă, la primărie... „Februari, de pîlă, pe sub arcele de tranșafiori, se spuna toarșorul Lupescu, vor veni și tinerii căsătorii de ofierul stării civile. Va fi cadrul cel mai prielnic unuia asemenea eceniment...”

Și acum există cadrul prielnic

De la „Diligența”, John Ford, unul din cei mai în vîrstă autori de film, ne dă cu „Toamna Cheyennilor”, realizat în 1964, un western impecabil, un aer de poem în prosă cinematografică, regizorul face o demonstrație științifică. Reîntîmăm deci mai toate personajele filmografiei sale reunite într-o povestire cam deznăd dramaturgic și care se regăsește doar într-o idee expusă într-un discurs de imagini foarte lung și într-o singură scenă antropologică: cloșca soarecilor a soarelui. Desigur amatorii de western-uri pot fi dezamăgiți de ritmul lent al „Toamnei Cheyennilor” și nu vor fi atenți la excelenta punere în cadru, la o imagine puțin întîlnită în asemenea filme. Orcum, cu laude sau fără, cu reproșuri sau fără, filmul lui Ford aduce aminte că tradiția western-ului (mai tîrziu mînt formula: „westernul este un film care se face cu câ”) fertilizează cinematografia americană în aceeași măsură în care o retine în tipare rigide.

